

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.481 van 9 juni 2015
in de zaak A. 211.865/XIV-36.331**

In zake : Sissi VYNCKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de federale politie DGR/JUR
kantoor houdend te 1050 Brussel
Kroonlaan 145A

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de directeur-generaal van de Algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer van de federale politie van 8 januari 2014 om verzoekster niet geslaagd te verklaren voor de basisopleiding van inspecteur van politie, haar voor die basisopleiding definitief af te wijzen en om haar op datum van 10 januari 2014 de hoedanigheid van aspirant-inspecteur van politie te ontnemen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 227.832 van 24 juni 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert Debleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 mei 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Flore Aerens, die *loco* advocaat Peter Crispyn verschijnt voor verzoekster, en adviseur Ruben Goosens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert Debleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feiten zijn in het tussenarrest van 24 juni 2014 als volgt uiteengezet:

“Verzoekster start op 1 oktober 2012 haar basisopleiding tot inspecteur van politie in de Oost-Vlaamse Politieacademie. Tijdens de opleiding geniet zij, aspirant-inspecteur zijnde, een loon.

Zij slaagt niet in de examens van het eerste luik van de opleiding, noch in eerste zittijd, noch in tweede zittijd. Op 23 april 2013 adviseert de jury verzoekster niet geslaagd te verklaren, maar haar een nieuwe kans te geven en haar de opleiding opnieuw te laten starten.

De directeur-generaal van de Algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer formuleert op 12 juli 2013 het voorstel om haar definitief af te wijzen voor de basisopleiding en om haar de hoedanigheid van aspirant-inspecteur te ontnemen. Verzoekster dient daartegen op 25 juli 2013 een verweerschrift in en wordt op 5 augustus 2013 gehoord.

Op 8 januari 2014 beslist de directeur-generaal dat verzoekster niet geslaagd is voor de basisopleiding van inspecteur van politie, dat zij definitief voor die basisopleiding wordt afgewezen en dat haar per 10 januari 2014 de hoedanigheid van aspirant-inspecteur van politie wordt ontnomen.”

IV. Onderzoek van het tweede middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van de artikelen 38 en 39 van het koninklijk besluit van 20 november 2001 ‘betreffende de basisopleidingen van de personeelsleden van het operationeel kader van de politiediensten en houdende diverse overgangsbepalingen’ (hierna: het koninklijk besluit van 20 november 2001). Zij zet uiteen dat artikel 38 van dit koninklijk besluit bepaalt dat de leden van de examencommissie moeten worden aangewezen door de directeur van de politieschool en dat de voorzitter van de examencommissie moet zijn aangewezen uit een lijst opgesteld door de vaste commissie voor de lokale politie, na akkoord van diens korpschef. Verzoekster meent dat uit niets blijkt

- dat de leden van de examencommissie specifiek zijn aangeduid door de schooldirecteur;

- wie de voorzitter van de examencommissie was;
- dat de voorzitter van de examencommissie voorkomt op een lijst van de vaste commissie;
- dat de voorzitter is aangewezen door de schooldirecteur;
- dat de aanwijzing van de voorzitter, mocht deze er al zijn, gebeurd is met het akkoord van zijn korpschef.

Verzoekster stelt dat de ongeldige samenstelling van de examencommissie de geldigheid van het examen aantast aangezien artikel 39 van het voornoemde koninklijk besluit bepaalt dat de examencommissie de punten voor het eindexamen toekent. Deze onwettigheid tast de bestreden beslissing aan, zowel wat de beoordeling betreft dat verzoekster niet geslaagd is, als wat de beslissing betreft om haar definitief de hoedanigheid van aspirant-inspecteur te ontnemen.

5. De verwerende partij verwijst in haar memorie van antwoord naar haar repliek in haar nota naar aanleiding van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging, “gezien verzoekende partij geen enkel inhoudelijk element bijbrengt in de procedure”. In haar nota heeft de verwerende partij in essentie gesteld, met een verwijzing naar het stuk 3 van het administratief dossier, dat de examencommissie wel degelijk rechtsgeldig was samengesteld en dat de directeur van de politieschool wel degelijk de leden van de examencommissie heeft aangewezen. Het blijkt volgens haar ook duidelijk dat commissaris van politie B. C. aangewezen werd als voorzitter van de commissie. Mocht er een tekortkoming zijn in de samenstelling, *quod non*, dan heeft deze verzoekster geen nadeel berokkend. Zij betwist immers niet dat een lid van de federale politie met de vereiste kwalificatie regelmatig aan de beraadslagingen van de jury heeft deelgenomen.

Beoordeling

6. Het auditoraat besluit tot de gegrondheid van dit middel op grond van de volgende overwegingen.

In het auditoraatsverslag naar aanleiding van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, werd met betrekking tot dit middel onder meer gesteld dat op basis van stuk 3 van het administratief dossier niet geheel duidelijk is hoe de examencommissie die het mondeling examen heeft afgenomen was samengesteld en ten aanzien van de jury werd vastgesteld dat het niet duidelijk was of deze wel conform de reglementaire bepalingen was samengesteld. In dat verslag werd dan ook besloten:

“Tenzij de verwerende partij deze stukken alsnog bijbrengt, lijkt het aangevoerde middel mij ernstig aangezien hic et nunc niet uitgemaakt kan worden of de examencommissie en de jury conform de reglementaire bepalingen werden samengesteld. Indien de examencommissie en/of de jury niet reglementair was samengesteld, vitieert deze onregelmatigheid het bestreden besluit.”

De verwerende partij heeft, naar aanleiding van het voortzetten van de procedure nadat de vordering tot schorsing verworpen was, geen aanvullende stukken bijgebracht die een duidelijker licht werpen op de (wijze van) samenstelling van de examencommissie die het mondeling examen van de verzoekster heeft afgenomen.

Er moet vooreerst worden vastgesteld dat in het stuk 3 - een e-mailbericht - waarnaar de verwerende partij verwijst, wordt gesteld dat over de definitieve samenstelling van de examencommissies de dag van het mondeling examen zelf wordt beslist. De als bijlage bij die e-mail gevoegde lijst is aldus slechts een voorstel van samenstelling van de examencommissies. Een stuk waaruit de samenstelling blijkt van de examencommissie die het mondeling examen van verzoekster heeft afgenomen, wordt door de verwerende partij niet bijgebracht. Het auditoraat stelt bijgevolg vast dat geen bewijs voorligt dat de leden van de examencommissie door de schooldirecteur werden aangewezen en

dat de voorzitter werd aangewezen door de schooldirecteur, en dit uit één van de lijsten bedoeld in artikel 38, derde lid, van het koninklijk besluit van 20 november 2001, in voorkomend geval met het akkoord van de korpschef indien het een officier van de lokale politie betreft. Het besluit dat geen bewijs voorligt van de rechtsgeldige samenstelling van de examenjury die het mondeling examen van de verzoekster heeft afgenomen en dat deze onregelmatigheid de geldigheid aantast van de beoordeling van het mondeling examen.

In de mate dat de verwerende partij hier tegen in brengt dat een eventuele onvolkomen samenstelling van de examencommissie verzoekster niet heeft benadeeld vermits een lid van de federale politie met de vereiste kwalificaties heeft deelgenomen aan de beraadslagingen van de jury, oordeelt het auditoraat in zijn verslag dat deze repliek naast de kwestie is vermits de opdracht van de examencommissie en de jury verschillend is. De examencommissie staat in voor het mondeling examen, terwijl de jury na afloop van het eindexamen oordeelt over het slagen van de aspirant.

7. De verwerende partij betwist deze conclusie niet. Na kennisneming van het verslag van het auditoraat, heeft zij immers niet de gelegenheid benut die een laatste memorie biedt om nog een andere visie op de beoordeling door het auditoraat weer te geven. Zij verzuimt immers om op de bespreking van het middel in het auditoraatsverslag nog inhoudelijk te reageren en beperkt zich ter zake tot een herhaling van hetgeen zij in haar nota naar aanleiding van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging heeft uiteengezet en waarnaar zij verwees in haar memorie van antwoord.

De Raad van State ziet geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het tweede middel gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de directeur-generaal van de Algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer van de federale politie van 8 januari 2014 om verzoekster niet geslaagd te verklaren voor de basisopleiding van inspecteur van politie, haar voor die basisopleiding definitief af te wijzen en om haar op datum van 10 januari 2014 de hoedanigheid van aspirant-inspecteur van politie te ontnemen.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan verzoekster.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Geert Debersaques